

Богъ математически точно е опрѣдѣлилъ разстоянието на земята отъ слънцето, или на слънцето отъ земята.

Та казвамъ: когато говоримъ за положителната наука, ние трѣбва да изнасяме само такива факти, които сж абсолютно вѣрни. Ние трѣбва да държимъ въ съзнанието си само ония факти, които сж вѣрни, а невѣрнитѣ трѣбва да съзнаваме, че сж такива, защото има вѣроятности, които могатъ да минатъ и за истински, и за неистински. Много отъ съврѣменнитѣ хора грѣшатъ въ това, именно, дѣто мислятъ, че могатъ да живѣятъ по много начини. Вѣрно е, че ние може да живѣемъ десетъ пѣти по-добрѣ, отколкото сега живѣемъ, но може да живѣемъ и десетъ пѣти по-лошо отъ сега, като голѣми грѣшници. И едното е възможно, и другото е възможно. Какво ще придобия отъ това, ако се утѣшавамъ съ мисълта, че азъ не съмъ най-голѣмиятъ грѣшникъ въ свѣта, че има и отъ мене по-голѣми грѣшници?—Нищо не придобивамъ.

Ние можемъ да ви приведемъ редъ примѣри, редъ заключения, които да осмислятъ сегашния ви животъ въ връзка съ миналия и съ бждещия ви животъ. Въ духовния животъ сѣществува и минало, и настояще, и бждеще, които дѣйствуватъ едноврѣменно. Азъ нѣма да ви обяснявамъ тия нѣща, но казвамъ, че по тия въпроси има писани много книги, които вие можете да прочетете. Едно е важно за васъ: да знаете, че минало сѣществува. То не е минало, но сѣществува едноврѣменно съ васъ, като тилъ задъ васъ—тилъ на вашия сегашенъ животъ. Бждещето е прѣдъ лицето ви, а настоящето е това, върху което сега градите вашия животъ. Дърветата се намиратъ въ това положение, именно: тѣ живѣятъ въ настоящето. Питамъ: защо първата жена въ рая трѣбваше да се спре прѣдъ едно дърво и тамъ да бжде изкушавана отъ змията? Защо не се спрѣ прѣдъ нѣкоя канара или прѣдъ нѣкой изворъ и тамъ дяволтъ